

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΝ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΣΟΝ ΑΜΕΣ.....

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

Γ Α Λ Η Ν Ο Σ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΤΕΩΝ ΤΩ (1879) ΥΙΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΩΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΛΣ

Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν Δρ. Ν. 20.
» » Ἐσωτερικόν » » 15
» τοὺς κκ. Φοιτητάς » » 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Πινακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων τῆς φυμα-
τιώσεως τῶν πνευμόνων, ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἰω. Κανέλλη. (Συνέχεια). — Μονο-
πλήγιάς βραχίου τοῦ βρεχτικῆς ἀπὸ τραυματικῆς αἰτίας παρ' ἀνδρὶ δύο περι-
πτώσεις, ὑπὸ Σιαραῖ (Συνέχ.). — Περίληψις τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν
Ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας περὶ λύσσης, ὑπὸ Γ. Θεοφανίδου (ἐν Ἀρχαίᾳ). —
Περὶ τινῶν οὐχὶ πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν θεραπευτικὴν εἰσαχθέντων φαρμάκων,
ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ) (Συνέχ.). — Θερα εἰς τῆς θαλασσίας ναυ-
τιώσεως. — Ἰχθυέλαιον κατὰ τοῦ ρευματισμοῦ. — Βιβλιοποιήσεις. — Βιβλιογραφ.
δελτίον.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΔΙΑΘΕΤΙΚΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΟΝΩΝ.

ὑπὸ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΩ. ΚΑΝΕΛΛΗ.

(Συνέχεια, ἔρα σελ. 195)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐπιτροπὴ προδιαθετικῶν αἰτιολογικῶν ὑγιεινῶν συνθηκῶν
(αἰτία ἐξωτερικὰ προδιαθετικά).

§ 1. — Ἐπήρεια τῆς διατροφῆς. — Ἡ ἀνεπάρκεια τῆς τροφῆς
ἀνέκαθεν ἐθεωρήθη ὡς ἓλων τῶν συγγραφέων ὡς ἰδιάζουσα προδιαθετικὴ
Γαλ. ΤΟΜ. ΙΓ', 14

αιτιολογική αίτια τῆς ἐπασχολούσης ἡμᾶς νόσου. Ἀναμφιλέκτως παρὰ πολλοῖς ἀτόμοις ἢ γενικῇ ὀρέψει τοῦ ὀργανισμοῦ ἐξασθενίξει, καθότι ἡ διατροφή ἀποβαίνει ἀνεπαρκῆς καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ἐξισωθῇ μετὰς ἀνάγκας τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐὰν ἡ λέξις μᾶς τὸ ἐπιτρέπῃ, τῶν ἐξόδων τῆς ζωικῆς οἰκονομίας. Οὕτω γίνονται ἀδύνατοι καὶ φθισικοὶ πολλάκις οἱ πτωχοὶ πολῖται, ὧν ὁ ἄρτος ἐκάστης ἡμέρας εἶναι οὐχὶ βέβαιος καὶ ἀσφαλῆς· τοιοῦτοτρόπως ἐπίσης γίνονται φθισικοὶ οἱ ἀσθενεῖς, ἰδίως τῶν νοσοκομείων, οἵτινές εἰσι προσθεθλημένοι ἐξ ἐπιθηλιώματος τῆς γλώσσης, ἢ ἐκ στενώσεως τοῦ οἰσοφάγου, ἢ ἐκ καρδίου τοῦ στομάχου· οὕτως ἐξ ὁμοίως καθίστανται φθισικοὶ ἐτι οἱ φρενοδραβεῖς, οἵτινες ἀρνοῦνται τὰ τρόφιμα, καὶ οἱ καταχραστοὶ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ αἱ ὑστερικοί, αἵτινες πάσχουσι ἐξ ἀνορεξίας. Πάντες οὗτοι κατὰ Bouillaud. ὀνησκουσιν ἐκ πείνης ὡς περ οἱ ἐπίται οἵτινες δὲν ἔχουσι τίποτε νὰ βάλλωσι μεταξύ τῶν ὀδόντων των. Ὡστε δικαίως δυνάμεθα νὰ διδῶμεν εἰς τὸ σύσολον τῆς κακῆς καὶ ἀνεπαρκοῦς διατροφῆς γενικῆν τινὰ αἰτίαν ἐξασθενίσεως καὶ ἀδυναμίας τοῦ ὀργανισμοῦ, ὅστις τότε παρουσιάζει εὐλόγως ζωικὴν οἰκονομίαν πρόσφορον πρὸς βλάστησιν καὶ κλιερρίαν τοῦ φυματιώδους σπέρματος. Ὁ κ. Dulong ἀναφέρει δύο παραδείγματα ὑστερικών ἀνορεξίων παρὰ δυτὴν γυναικίην, ἅπερ δηλοῦσι πασιφανῶς τὴν ἐπίδρασιν τῆς κακοτροφίας δίκην αἰτίου προδιαθετικοῦ εἰς τὴν ἀνάπτουξιν τῆς φθίσεως. Ἐπίσης πόσοι ἀσθενεῖς, ἰδίως ἐν νοσοκομείοις νοσηλεύμενοι (τούτέστιν ἐν ἐστὶ μολυσμοῦ εὐχεροῦς), προσθεθλημένοι ἐκ διατιτραίνοντος στραγγύλου ἔλκου τοῦ στομάχου, ἐκ χρονίας διαρροίας κ.τ.λ. δὲν πίπτουσιν ὡς πιστοὶ στρατιῶται θύματα τῆς φθίσεως; Ἡ διατροφή ὁμοίως δύναται νὰ ἦ ἀνεπαρκῆς οὐχὶ ἀπολύτως ἀλλὰ σχετικῶς· οὕτω συμβαίνει ἐπ' ἀτόμων τεταλαιπωρημένων, ἅτινα ἐργαζόμενα ὑπερβαλλόντως, δὲν ἔχουσι τροφὴν ἀνάλογον τῆς ὑπερβαλλούσης ἐργασίας των· ἐπίσης ἐπὶ παιδίων, ἅτινα ἀυξάνουσι σωματικῶς ταχύτατα, ἐνῶ ἀφ' ἐτέρου δὲν τρώγουσι ἀρκοῦν ποσὸν τροφῆς. ἢ δὲν δύνανται ν' ἀφομοιώσωσιν ὡς δεῖ ταύτην, ἵνα ἀνιδρώσωσι δέοντως πρὸς τὴν ὑγιᾶ συντήρησιν καὶ αὐξήσιν αὐτῶν.

§ 2. — Ἐπενέργεια τοῦ ἀέρος. — Παρακλεῦρος πρᾶγματι τῆς ἐπιδράσεως τῆς διατροφῆς ὡς αἰτίας προδιαθετούσης εἰς τὴν ἀνάπτουξιν τῆς πνευμονικῆς φθίσεως, δέον νὰ παρεμβληθῇ καὶ ἡ ἐπήρεια τοῦ ἀέρος πρὸς παραγωγὴν δίκην ὁμοίας αἰτίας τῆς αὐτῆς νόσου, καὶ τοῦτο καθότι ὁ αἶρ ἔχει λόγον πρὸς τὸν ὀργανισμὸν ὅσον περ καὶ ἡ τροφή· εἴναι οἱ δύο κυριώτεροι ὡς εἰπεῖν μοχλοὶ οἱ ἀνεγείροντες τὸ βαρὺ φορτίον τῆς ζωῆς τῆς ὑγινοῦς μηχανῆς τῆς ζωικῆς οἰκονομίας, ἢ ὡς ἂν τις εἴποι ἄλλως ἢ ζύμη τῆς συντηρήσεως. Τῶ δὲντι διὰ τῆς ἀναπνοῆς περιορισμένου ἀέρος, τούτέστιν ἀέρος κακοῦ πρὸς εἰσπνοὴν καὶ βλαβεροῦ, εἴτε διότι οὗτος ε

σεπνεύσθη ἢ ὀφ' ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀτόμου, εἴτε ὑπὸ πολλῶν διαφόρων ἀτόμων ταυτοχρόνως ἢ διαδοχικῶς, πίπτουσιν ἐν φυσιολογικῇ ἀθλιότητι, παρασκευαζομένου γονίμου ζωικοῦ ἐδάφους, καὶ ἐπομένως ἐν πνευμονικῇ εἴτα φθίσει, τόσα ἄτομα! Ὁ περιορισμένος λοιπὸν ἀήρ, ὁ ἀνεπαρκῆς ἀήρ πρὸς ἐκπλήρυσιν τῆς ἀνατεθειμένης αὐτῷ φυσιολογικῆς λειτουργίας, ὁ πολλάκις τέλος εἰσπνευσθεὶς ἀήρ, εἶναι διὰ τὰ ἄτομα ἅτινα βιοῦσιν ἐν αὐτῷ, συχνότατα φθερὰ δδὸς εὐνοοῦσα τὴν τῆς φυματιώσεως ἐκδήλωσιν. Δεινὸν εἶναι τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐμολογήσωμεν ὅτι πολλάκις προκαράσσοι τὴν εἰς τὴν φυματίωσιν εἰσαδάν των ἕνεκα τῆς βιότησεως ἐν περιορισμένῳ ἀέρι, πολλὰ πρόσωπα, ἅτινα ἕνεκα κοινωνικῶν τύπων ἔθιμοταξίας, ζῶσιν ἔνδεκα ἕως δώδεκα ὥρας κατὰ μέσον ἕρην ἐπὶ 24 ὥρῶν τοῦ νυχθημέρου ἐπὶ τινος μικροτάτου δωματίου τοῦ ὕπνου ἢ τῆς τραπέζης, ἐνῶ καταλείπουσιν ἀεὶ κενὴν ἀφρόνως τὸ μέγα δωμάτιον τῆς αἰθούσης τῆς ὑποδοχῆς, ὅπως ὑποδεχθῶσιν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἢ ἐνίοτε καὶ τοῦ μηνός, εὐγενῆ τινὰ ἄρχοντα ἢ πρόσωπα τῆς ἀριστοκρατίας! Πλησίον τῶν ἀτόμων τούτων ἅτινα φθάνουσιν εἰς τὴν φθίσιν διότι ὁ ἀήρ τοῖς εἶναι φειδωλῶς καὶ γλισχρῶς διανενημένος ποιητικῶς, ὑπάρχουσι πρόσωπα ἕτερα ἅτινα γίνονται φθισικὰ καθότι δὲν δύνανται πλέον ἀρκοῦντως ν' ἀναπνεύσωσι τὸν ἀναγκαῖον ἀέρα, διότι πάσχουσι ἐκ νόσων αἵτινες ἐμποδίζουσι τὴν ἐλευθέρην καὶ ἀκόλυτον ἀναπνοὴν, ὅσον ἐκ στενώσεως τῆς τραχείας, τῶν βρόγχων ἢ τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας.

Ὁ κ. Huchon de Missy (1860), ὁ ἐπιμένεις ὑπερπολυ εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς βλαβεραῆς ἐπιρροῆς τοῦ περιορισμένου ἀέρος, ἀναφέρει πειράματα τελεσθέντα ἐπὶ ζώων, ἅτινα ἐγένοντο φθισικὰ ἀφοῦ ἐκλείσθησαν εἰς μέρη στενὰ καὶ μικρὰ· ὁ δὲ Huchon d' A. Bouval ἐπιβεβαιοῖ τὰ γεγονότα ταῦτα. Ἀλλὰ μήπως δὲν ἐνοχοποιήθησαν αἱ ἐναντίον τῶν νόμων τῆς ὑγιεινῆς οἰκοδομημένοι οἴκοι, αἵτινες εὐτυχῶς τὴν σήμερον εἶναι σπάνιοι, μόνον καὶ μόνον ἕνεκα τῆς ἐλευθρίας ἐπιρροῆς τοῦ περιορισμένου ἀέρος;

§ 3. — Ἐπιδράσις τοῦ ψύχους, τῆς ἀνεπαρκοῦς ἐξασκήσεως, τῆς ἀνεπαρκοῦς ἐνδυμασίας, τῆς καταχρῆσεως περὶ τὰ ἀφροδίσεια. — Ὁ Bouillaud 1) δοξάζων ὅτι ἡ φυματίωσις ἀρχεται ὡς τὰ πολλὰ διὰ φλεγμονῆς, παραδέχεται ὅτι ἡ τοῦ ψύχους ἐπενέργεια κατέχει σπουδαίαν θέσιν εἰς τὴν φθισιολογικὴν αἰτιολογίαν. Τῶ δὲντι δὲ τὸ ψύχος καὶ ἰδίως τὸ ὑγρὸν, ἐπιφέρει βρογχοπνευμονικὰς φλεγμονώδεις καὶ καταρροϊκὰς παθήσεις, χαρακτηαίει τρήσαν τινὰ ὡς ἀφετηρία ἐνθεν μὲν ἔσως πρὸς ταχυτέραν ἐμφάνισιν τῆς φθίσεως παρ' ἀτόμοις κληρονομικῶς διατεθειμένους, ἐνθεν δὲ πρὸς προσφορτέραν αἰανεὶ μέλυσιν

1) Clinique médicale de la Charité, τόμ. 3.

και καλλιέργειαν τοῦ φυματιώδους τοῦ, ἅτε καθιστῶν τὸ πνευμονικὸν παρέγχυμα κατάλληλον πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ φυσιογόνου βακτηριδίου.

Ὡς προδιαθέτουσαν εἰς φυματίωσιν αἰτίαν θεωροῦσιν ἐπίσης τὴν ἐλλειψιν ἐξασκήσεως, ἢ τοῦναντίον τοῦ; υπερβολικοῦς μυϊκοῦς κόπους. Ἐρισμένη δόσις ἐξασκήσεως κατὰ Δαμασκηνὸν εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἀνευ εἰς τε τὸν ἄνθρωπον και τὰ ζῶα ἔνα διακρατηθῆ τὸ ἰσοζύγιον τῶν λειτουργιῶν των και ἀσφαλισθῆ ἡ φυσιολογικὴ ἄρμονία τῶν ὀργάνων των. Ἐάν ἡ δεδομένη αὐτῆ δόσις αὐξήσῃ συνεπείρῃ υπερβολῆς καμᾶτον μυϊκοῦ, ἢ ἐάν τοῦμπαλιν ἐξασθενήσῃ και καταστῆ ἀνεπαρκῆς, τὸ ἀποτέλεσμα ἔσται ταῦτό και μεταφρασθήσεται διὰ τινος ἐκπτώσεως γενικῆς τῆς ζωικῆς οἰκονομίας, ἣτις συνίστησιν ἕδαφος προδιαθετικὸν τῆ φυματίωσι.

Ὁμοίως ἡ ἀνεπαρκῆς ἐνδυμασία, καθιστῶσα τὰ ἀτομικὰ ἀδύνατα ὡστε ν' ἀντιστῶσι δέοντως πρὸς τὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ και τὰς ἀποτόμους μεταβολὰς τῆς θερμοκρασίας, ἐθεωρήθη ὡς αἰτίαν προδιαθέτον εἰς τὴν φθίσιν. Ἡ ἐνέργεια τῆς ἀνεπαρκοῦς ἐνδυμασίας ὡς αἰτίας φθίσεως εἶναι πάντως ὁμοία τῆ ἐνεργείᾳ τοῦ ψύχους. Ὁ σπυροδύσμος παρὰ γυναίξιν ἐνοχοποιήθη ὑπὸ τινων ὡς ἐπιφέρειν παραμόρφωσιν τινὰ τοῦ στῆθους, εὐνοοῦσαν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νόσου· οἱ Cruveilhier και Bicheleau ἀπέδιδον μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ σπυροδύσμου, ἰδίως ὅταν οὗτος ἐφαρμόζηται λίαν ἐνωρί, και ἢ ἐποχὴν δηλονότι ὑφίσταται ἢ αὐξήσις τοῦ σκελετοῦ τῶν κορσίων.

Ὁ ἀύκνησμός και ἡ περὶ τὴν συνουσίαν κατάχρησις παρεμφερῶς ἐθεωρήθησαν ὡς προδιαθέτοντα τῆ φθίσει αἰτία· οὕτως οἱ Hirtz και Ansell συνεδούλευσαν τὴν ἀπὸ τοῦ γάμου ἀποχὴν τῶν εἰς φθίσιν προδιαθεσίων ἀτόμων.

ΜΟΝΟΠΑΝΗΓΙΑΣ ΒΡΑΧΙΟΝΙΟΥ ΥΣΤΕΡΙΚΗΣ ΑΙΘΥ ΤΡΑΥΜΑΤΙΚΗΣ ΛΙΤΙΑΣ ΠΑΡ' ΑΝΔΡΙ ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

ὑπὸ CHARCOT.

(Κλινικὸν μάθημα)

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 113).

Προκειμένου περὶ τῆς Θεραπείας τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος κηθῆταις ἐριστέον τὰς βῆσεις αὐτῆς. Συνήθως Θεραπευτικὴ ἀγωγή ἐν τιακῆ περιπτώσει προβάλλεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἢ χορῆσις τῶν διὰ τὴν Θεραπείαν τοῦ ὑστερισμοῦ συσκευασμένων ἐμπειρικῶν μέσων, ὅσων κατὰκλήλων φαρμάκων πρὸς σθένωσιν τῶν δυνάμεων, ἕτινα σχεδὸν πάντοτε ἐν προσημοίαις

περιπτώσεσιν ἀποτυγχάνουσι, τῶν κλισησιογενῶν μέσων, και δὴ τῆς στατικῆς ἢλεκτρικῆς, κατ' ἐπικράτησιν ἐφαρμοζομένων, παρετεταμένης ὑδροθεραπευτικῆς κττ. Ἀπάντων ὁμοίως τῶν Θεραπευτικῶν μέσων, ὠφελούντων ὡς τὰ πολλὰ εἰς βελτίωσιν τῆς καθόλου τοῦ πάσχοντος κατὰστάσεως και συνεπῶς ἐπικουρικῶς ἐφαρμοζομένων, ἢ ἐπὶ τῆς παραλύτικῆς ἀφελείας εἶναι ἀμφίβολοι και ἀβεβαίαι, τούτου ἕνεκα αἱ διὰ τὴν Θεραπείαν τῆς νόσου ταύτης ἐνδείξεις ἔσονται βρασιμώτεροι και λυπιτελέστεροι ἐν στηρίζοντα οὐχὶ ἐπὶ ἐμπειρικῶν ἀλλ' ἐπὶ φυσιολογικῶν βῆσεων, ἐν δηλονότι εἶναι ἐφικτὸν ἔστω και ἐν μέρει νὰ γνωσθῆ ὁ μηχανισμός τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀπὸ τραυματικῆς αἰτίας παραλύσεων τούτων.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ ποιητῶν περιβιλλόμενον δυσχερεῶν λυθήσεται ἐν μὴ κατ' ὀλοκληρίαν, τοῦλάχιστον κατὰ μέγξ μέρος, ἐν ταῖς ἐπομέναις σκέψεσιν.

Πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος ἀκολουθήσωμεν ὁδὸν κατὰ τὸ φαινόμενον ἀντίθετον, ἀναλύσωμεν τὸ ζήτημα τῶν ἰδιορρόθιμων παραλύσεων, τῶν οὕτω δὴ ἀποκαλουμένων ψυχικῶν παραλύσεων, παραλύσεων ἀπὸ ἰδέας ἐξαρτωμένων, παραλύσεων ἀπὸ φαντασίας, ἀλλ' οὐχὶ και φαντασιωδῶν, διότι αἱ περὶ τὴν κίνησιν ἀδυναμίαι αὗται ἀναπτυσσόμεναι ὑπὸ ψυχικῆς διαταραχῆς ὑποκειμενικῶς εἶναι πραγματικαί, ὡς ἐν ἀπὸ ὀργανικῆς προκαλοῦνται ἀλλοιώσεως, και ἐπὶ τοσοῦτον πολλῆς παρεμφέρουσι διὰ πολλῶν κοινῶν κλινικῶν χαρακτηρῶν ταύταις, ὥστε ἡ διάγνωσις αὐτῶν ὡς τὰ πολλὰ ἀποβαίνει δυσχερεστάτη.

Τὰς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν γνωστὰς ταύτας παραλύσεις πρώτος μεθοδικῶς και συστηματικῶς ἐμελέτησε και περιέγραψε τῆ 1869 ὁ κηθηγητῆς Russell Reynolds ἐν ἰδίῳ συγγράμματι, εἶνα ἰδίῳ πραγματεύεται περὶ τῶν αἰτίων, τῶν κλινικῶν χαρακτηρῶν και τῆς Θεραπείας αὐτῶν. Μ' ὄλην ὁμοίως τὴν ἐπισταχμένην τοῦ Reynolds ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου μελέτην ὑπολείπονται εἰσέτι και τὰ χρῆζοντα παρικτέρω ἐξασκρήσεως, κηθῆται ὡς γνωστὸν ἐνίοτε παράλυσις, προκλεῖται ὑπὸ ἰδέας τινος, Θεραπευτικὴ δὲ ἐπίσης εὐκόλως ὑπὸ ἐτέρως ἀντιθέτου ἰδέας, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν δύο τούτων σημείων κηθῆται πολλὰ τὰ ἀγνωστα, εἶτινα εἶναι ἐφικτὸν νὰ διαλευκανθῶσι βαθμηδὸν και κατ' ὀλίγον διὰ τῶν πειραμάτων.

Εὐτυχῶς διὰ τῶν νεωστὶ κηθορισθέντων δεδομένων ὡς πρὸς τὴν ὑπνωτικὴν νεύρωσιν εὐχερῶς κατορθοῦται ἡ μεσολάβησις τοῦ πειραματισμοῦ εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἐν λόγῳ ζητημάτων. Γνωστὸν τυγχάνει, τοῦθ' ὀπερ τὰ νῦν εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι εἰς τοὺς ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὑπνωτισμοῦ διατελοῦντας, γεννᾶται διὰ προτροπῆς, δι' ἐκφθέσεως ἰδέας ἢ ἀθροισμα μεθ' εἰρμῶς συνεχομένων ἰδεῶν, αἰτινες ἐντυποῦνται δίκην παραοίτου ἐν τῆ πνεύματι, παρεκόμενουσι μεμονωμέναι ἀκασῶν τῶν λοιπῶν ἐργασίων τοῦ ἐγκεφάλου και ἐκδηλοῦμεναι ἐνίοτε δι' αἰτιστοίχων κινή-

τικῶν φαινομένων· τούτων οὕτω· ἐχόντων δὴλον ὅτι ἰδέα τις περιστρεφόμενη εἰς πείραμα τοικύτης φύσεως περὶ τὴν παράλυσιν προκαλεῖ πραγματικὴν παράλυσιν, ἣτις ὡς τὰ πολλὰ κλινικῶς σημεινέται ὡς ἂν ὑπὸ ὀργανικῆς τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας ἀλλοιώσεως παράγεται. Αἱ τοιαῦται διὰ προτροπῆς παράλυσεις ἀποτελοῦσι τὸν τύπον τῶν ψυχικῶν παραλύσεων.

Γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν *ληθαργικὴν* φάσιν τοῦ οὕτω δὴ *μεγάλου ὑπνωτισμοῦ* καλουμένου, ἡ δικνοητικὴ ἀπραξία εἶνε ἐπὶ τοσοῦτον μεγάλη ὥστε ἀποβάλλει ἀδύνατος πᾶσα μετὰ τοῦ ὑπὸ τὸν ὑπνωτισμὸν διατελοῦντος προσώπου συνεννόησις, πᾶσα μετὰδοσις εἰς αὐτὸν δι' οἰουδήτινος τρόπου ἰδέας τινός· δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰς δύο ἐτέρας τοῦ ὑπνωτισμοῦ φάσεις· οὕτω εἰς τὴν *καταληθίαν*, τὴν ἀληθῆ δηλονότι, προκαλοῦνται εὐχερῶς διὰ προτροπῆς φαινόμενά τινα ἅτινα ἀνκλόγως τῆς ἀπλότητος καὶ τῆς μὴ γενικεύσεως αὐτῶν εὐκόλως ἀνκλύονται· διὸ ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου δεόν νὰ ἀρχῶνται αἱ περὶ τῶν ὑπνωτικῶν προτροπῶν μελέται. Καὶ εἰς τὴν φάσιν τούτην ὡς καὶ εἰς τὴν προηγουμένην ὑπάρχει ἀπραξία δικνοητικὴ, ἀλλ' ἦτον γενικὴ, ἦττον ἀπόλυτος, ὥστε εὐχερῶς προκαλεῖται εἰς τὸ ὄργανον μερικῆ ἐξέργεσις τῶν ψυχικῶν λειτουργιῶν, εὐχερῶς πλάσσειται ἰδέα, σύνολον ἰδεῶν συνθεομένων ἀλλήλαις· διὰ προγενεστέρου εἰρμού· τὸ σύνολον ὅμως τῶν ἰδεῶν τούτων τιθέμενον εἰς ἐνέργειαν μένει στενωῶς περιορισμένον, δὲν ἐξαπλοῦται, δὲν συγκοινωνεῖ μετ' ἄλλων ἅτινα εἰσὶν ὑπνώττουσιν, συνεπῶς ἡ ἰδέα ἢ τὸ σύνολον τῶν διεγερθεισῶν ἰδεῶν μένει μεμονωμένον χωρὶς νὰ ὑπόκειται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ μεγάλου συνόλου τῶν προωπικῶν ἰδεῶν τῶν ἀπὸ πολλοῦ συγκεντρωμένων καὶ ὀργανισμένων, τῶν ἀποτελουτῶν τὴν συνείδησιν, τὸ κυρίως εἰπεῖν ἐγὼ· τούτου ἕνεκα αἱ κινήσεις δι' ὧν σημερινόντι εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον αἱ πράξεις τῆς χωρὶς συνειδήσεως λειτουργίας τοῦ ἐγκεφάλου διακρίνονται διὰ τοῦ αὐτοματικοῦ τοῦ κληρῶς μηχανικῶς χαρακτῆρος αὐτῶν, καὶ οὕτω ἀπεικονίζεται ὁ ὑπὸ τοῦ De la Mettrie ἐπινοηθεὶς ἀνθρωπος μηχανῆ.

Ἐν τοικύτη τῆς καταληθίης καταστάσει μόνον διὰ τοῦ *μυικοῦ αἰσθητηρίου* κατορθοῦται ἡ συνεννόησις μετὰ τοῦ ὑπνωτιζομένου, μόνον διὰ χειρονομιῶν δι' ἰδέας στάσεως ἐπιτυχάνεται ἡ ἐντύπωσις τῆς μεταδοτέας ἰδέας· οὕτω ἂν ε. π. σφίγγῃ τις τὰς χεῖρας τοῦ ὑπνωτιζομένου δικνήν πυγμῆς, ἀμέσως ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ φέρεται εἰς τὰ ὀπίτω, τὸ μέτωπον, αἱ ὄφρατις, ἡ βίβια τῆς βίνος συνορροοῦνται καὶ ἐκφράζουσιν ἀπειλήν· ἂν δὲ τοῦ κνήτιον προσεγγίσῃ τις τοῦς ἐκτεταμένους αὐτοῦ δακτύλους εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ἀμέσως τὰ χεῖλη τοῦ στόματος ἀφίστανται ἀλλήλων, μειδίσμα ἐπικαλύπτει τὸ πρόσωπον, ὅπερ προσηκῶται ὕψιν πραότητος ὅλω ἀντιθέτου τῆς προγενεστέρας. Ἀλλὰ καὶ ἀνάπαλιν συμβαίνει, τούτέστιν ἡ ἐπιρροή τῆς φυσιογνωμίας ἐπὶ τὰς χειρονομίας, ἂν δηλονότι

διὰ τοῦ ἠλεκτριμοῦ ἐξερρηθῶσιν οἱ δεικτοὶ τοῦ προσώπου μῦ· ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου φαίνεται ὀργίλος, συγχρόνως δὲ ὁ μὲν δεξιὸς βραχίον ἀπειλητικὴν, ὁ δὲ ἀριστερὸς ἀμυντικὴν προσηκῶται θέσει. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὰς περιστάσεις τούτας ἡ διὰ τοῦ μυικοῦ αἰσθητηρίου προκαληθεῖσα ἔκφρασις παρεκτρέφεται περιορισμένη καὶ διακρίνεται ἐφ' ὅσον καὶ ἡ μυκὴ ἐνέργεια ἢ προκαλέσται τούτην.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν δευτέραν φάσιν, τὸν ὑπνωτισμὸν, τὰ δὲ εἰς τὴν τρίτην φάσιν τὴν τῆς *ύπνοβασίας* ἔχουσιν ὡς ἐξῆς.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΠΕΡΙ ΛΥΣΣΗΣ.

ὑπὸ Γ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ (ἐν Ἀγρινίῳ).

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 1 Μαρτίου 1886, ν. ε. ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Jurien de la Guaviere, ὁ σοφὸς Pasteur ἀνεκοίνωσε καὶ αὐθις τ' ἀποτελέσματτα τῆς ἐργασίας τῆς προφυλακτικῆς μεθόδου, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀνεκκλυθείσης, κατὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς λύσσης, μετὰ δὴγμα λυσσῶντος κυνός, ἢν μέθοδον, τὸ πρῶτον ἀναγνωθεῖσθαι ἐν τῇ αὐτῇ Ἀκαδημίᾳ τὴν 14|26 Ὀκτωβρίου ἐδημοσιεύσαμεν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 46, 47 καὶ 48 τοῦ ἔτους 1885 ἐκδοθέντων τευχῶν τοῦ Γαλλοῦ.

Ἡ νέα ἀνακοίνωσις τοῦ Pasteur ἔχει ὡς ἐξῆς·

Τὴν 26 τοῦ τελευταίου Ὀκτωβρίου ἐγνώρισα τῇ Ἀκαδημίᾳ μέθοδον προληπτικὴν τῆς λύσσης μετὰ δὴγμα, καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς τὰς λεπτομερείαις εἰς πᾶσα ἐξ Ἀλσατίας, τὸν Ἰωσήφ Μάιττερ, δηχθέντα βαρέως τὴν 4ην τοῦ παρελθόντος μηνός Ἰουλίου. Ὁ κύων οὗτος ἦτο ἀληθῶς λυσσῶδης, καὶ νεώτερον ἔραυεν, γενόμενος ὑπὸ τῶν γερμανικῶν ἀρχῶν ἐκ νέου, ἀπέδειξεν ὅτι ὁ κύων οὗτος ἦτο ἐν πλήρει παροξυσμῷ λύσσης, καὶ ἦν στιγμὴν ἔδειξε τὸν Μάιττερ. Ἡ ὑγεία τοῦ παιδὸς τούτου εἶχε πάντοτε ἐντελής· τοῦ δὴγματος πρὸ 8 περιῶπου μηνῶν γενομένου.

Κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν στιγμὴν τῆς ἀναγνώσεως τῆς κατὰ τὴν 26 Ὀκτωβρίου ἀνακοινώσεώς μου, ἐθεράπευσεν τὸν νέον ποιμέναν Ζιουπίλ δηχθέντα ἐπίσης καὶ δεινότερον ἔως τοῦ Μάιττερ. Ἡ ὑγεία ἐπίσης τοῦ Ζιουπίλ οὐδὲν καταλείπει τὸ ἔφετόν· τὸ δὴγμα αὐτοῦ ἐγένετο πρὸ 4 καὶ ἡμίσεως μηνός.

Μόλις ἐγένοντο γνωστὰ αἱ πρῶται δύο αὗται εὐτυχεῖς δοκιμαὶ καὶ πλήθος ἀνθρώπων δηχθέντων ὑπὸ λυσσῶντων κυνῶν ἐζήτησαν τὴν χορηγεύσαν διὰ τε τὸν Μάιττερ καὶ τὸν Ζιουπίλ Θεραπείαν. Αὐτὴν μέλι-

στα τὴν πρώτην — ἐγγράφοντο δὲ ταῦτα τὴν πέμπτην, 25 Φεβρουαρίου — μετὰ τοῦ ἱατροῦ Γκραντέ, οὗ ἡ ἀπορίωσις καὶ ὁ ζῆλος εἶπιν ἀνώτερον πικρῶς ἐπέκειντο, ἠξζόμεθα τῶν προληπτικῶν ἐνοφθαλμιῶσεων τοῦ 3500ῦ ἀρρώστου.

Ἄν καὶ τὸ ἐργαστήριόν μου, πρὸ ὅ καὶ ἐπέκειντο ἐτῶν ἀριστοτέρων εἰς τὴν σπουδὴν τῆς λύσεως, ὑπῆρξε κέντρον πληροφοριῶν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν νόσον ταύτην, ὁμολογῶ, ὅτι καὶ γὰρ ἐξεπλάγην, ὅπως οἱ πάντες, βλέπων τοσοῦτον μέγαν ἀριθμὸν δηχθέντων ὑπὸ λυσσῶντων κυνῶν. Ἢ ἄγνοια αὕτη προήλθεν ἐκ πολλῶν αἰτίων.

Ἐνόσφ ἡ λύσσα ἐθεωρεῖτο ἀνίκατος, ἐπειρῶντο ν' ἀπομικρύνωσι τοῦ πνεύματος τῶν ἀρρώστων καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς νόσου ταύτης· δηχθέντος τινος, ἕκαστος ἔλεγεν ὅτι ἐδήχθη ὑπὸ κυνός μὴ λυσσῶντος, καίτοι ἡ ἔκθεσις τοῦ κτηνιάτρου, ἢ τοῦ ἱατροῦ ἐβεβαίωσαν τοῦναντίον, καὶ ἡ μεγαλειότης σιωπῆ συνιστάτο ἐπὶ τοῦ συμβέντος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ φοβῆθῃ ὁ ἐν κινδύνῳ διατελῶν, οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ προσέτετον τὸν φόβον μὴ ἰὸν βλάβῃσι· δὲν προσέβησαν ἐνίοτε καὶ μέχρις ἀρνήσεως πάσης ἐργασίας εἰς ἐργάτας, οὓς ἐγίνωσκον δηχθέντας ἐκ λυσσῶδους κυνός; Ἐπίστευον εὐκόλως, ὅτι ὁ δηχθεὶς δύναται αἰρῆναι νὰ καταστῇ ἐπικίνδυνος, ὅπερ εὐτυχῶς δὲν συμβαίνει. Ὁ ὑπὸ λύσεως καταληφθεὶς μόνον κατὰ τὴν περίοδον τῶν τελευταίων παραξυσμῶν εἶναι ἐπιφοβός.

Ὅπως ἐντελῶς πείσω τοὺς προκατειλημμένους, ὡς καὶ τοὺς δυναμένους νὰ διάκηνται ἐχθρικῶς, 1) ἐπεμελήθη νὰ καταρτίσω αὐστηροτάτην στατιστικὴν· ἐφρόντισαν· ἀπαιτήσω πιστοποιητικὰ βεβαιωθέντα τὸ λυσσῶδες τοῦ κυνός, πιστοποιητικὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ ἐπιστήμων κτηνιάτρων, ἢ ἱατρῶν. Ἐν τούτοις δὲν ἠδυνήθη ν' ἀπορύγω εἰς βαρυτάτας τινὰς περιστάσεις τὴν ὑποχρέωσιν νὰ θεραπεύω δηχθέντας ὑπὸ ἐξοντωθέντων κυνῶν ὑπόπτων λύσεως, διότι, ἐκτός τῶν πιθανῶν κινδύνων τῶν δηγμάτων αὐτῶν, ἔξω οὗτοι ὑπὸ τὸ κράτος φόβων ἰατρῶν νὰ βλάβωσι τὴν ὑγείαν αὐτῶν, ἐὰν ἠρνούμην τὴν παρέμβασίν μου.

Ἐρνήθην θεραπεύειν εἰς δηχθέντας, ὧς τὰ ἱακτικά προφανῶς δὲν εἶχον τρυπηθῆν ἢ σχισθῆν ὑπὸ τῶν κυνοδόντων, προδηλότατον δὲ, ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οὐδεὶς κίνδυνος, διότι ὁ ἴδς δὲν ἠδυνήθη νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰς σάκκας, καὶ ὅταν εἴη ἠδύνατο νὰ συμβῆ τραυματικὰ ὀλέσσεως βαλῆ, καὶ ἀκμάστον προσέτι. Ἐν τινι ὑπόπτῳ περιπτώσει τὸ λυσσῶδες τοῦ κυνός ἀπεδείχθη ἐν αὐτῷ τῷ ἐργαστηρίῳ μου δι' ἐνοφθαλμισμῶν

1) Ὑπαυτίττεται πιθανὸν τὸν Βιενναῖον ἱατρὸν Lorinsen διευθυντὴν τοῦ νοσοκομείου Viasen, ὑγειονομικὸν σύμβουλον, γράψαντα ἐναντίον τῆς μεθόδου τοῦ Pasteur εἰς τὴν Wiener medicinische Wochenschrift μετὰ δριμύτητος καὶ ὕφους ὀβριστικοῦ. S. M.

εἰς κονίλους, ἢ ἰνδοχόλους, ληρθείσης τῆς νευρικῆς ὕλης ἐκ τοῦ πτώματος τοῦ ζώου.

Ἐπίεμα νὰ δώτω ἐνταῦθα ἀκριβεστάτην ἰδέαν τοῦ τρόπου τῆς θεραπείας καὶ τῆς φύσεως τῶν δηγμάτων, ἀρηγοῦμενος κατὰ τὴν χρονολογικὴν αὐτῶν τάξιν σειρᾶν τινὰ ἀτόμων ὑποκυβάντων εἰς τὴν θεραπείαν. Ἐπειδὴ ἡ ἀπαρίθμησις τῶν σχετικῶν ἐπὶ 350 ἀτόμων λεπτομερειῶν ἐπαχθῆς ἂν εἴη, θέλω ἐκλέξει τὰς μεταξὺ τῶν 100 πρώτων δηχθέντων καὶ θεραπευθέντων· κατέχουσι δ' αὐταὶ τὸ μεταξὺ τῆς 1ης Νοεμβρίου καὶ τῆς 15ης Δεκεμβρίου χρονικὸν διάστημα.

Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν εἶναι λίαν ἰδιόζον· διατελοῦσιν ἀπὸ τοῦδε ἐκτός τῆς ἀληθείας ἐπικινδύνου χρονικῆς περιόδου.

Ἀνοίγων τὸ βιβλίον μου, ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς πρώτης ταύτης ἐκαστοστύς· εὐρίσκω ἐν διαστήματι 10 ἡμερῶν τὴν διαφοράν τῶν ἐξῆς περιστάσεων, αἵτινες θὰ παρῶσι τῇ Ἀκαδημίᾳ ἰδέαν μίαν· τῶν καθημερινῶν σειρῶν, τῶν παρυσιαζομένων κατὰ πᾶσαν πρώην εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου.

Ἐπὶ ἐν Ρουμέ, 48 ἐτῶν, ἐκ τοῦ δήμου Οὐρσυέρ τῆς Νιέβρης, δηχθεὶς εἰς ἀμφω τὰς χεῖρας τὴν 4 Νοεμβρίου 1885 ὑπὸ κυνὸς ἀναγνωρισθέντος λυσσῶδους ὑπὸ τοῦ κτηνιάτρου K. Μορώ. Οὐδεμίαν καυτηρίασιν, οὐδ' ἐπίδρασιν τις ἐπὶ 24 ὥρας.

Σιακῶ, 43 ἐτῶν, καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ 14 ἐτῶν, κάτοικοι Λυόν, ἀμφότεροι δηχθέντες εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα τὴν 1 Νοεμβρίου 1885, καὶ πολὺ βρῦστερον ἢ κίρη τοῦ πικρῶς αὐτῆς. Τὰ τραύματα ἐπλήθησαν δι' ἀμμωνίας ὑπὸ τινος φαρμακοποιοῦ. Κύων ἀναγνωρισθεὶς λυσσῶδης ὑπὸ τῆς κτηνιατρικῆς σχολῆς τοῦ Λυόν.

Φραγκλῆτος Σικινμαρτέν, ἐτῶν 10, ἐκ Τύβης, δηχθεὶς εἰς τὸν δεξιὸν ἀντίχειρα τὴν παρασκευὴν 7 Νοεμβρίου, πλυθέντα δι' ἀμμωνίας ὑπὸ τινος φαρμακοποιοῦ. Κύων ἀναγνωρισθεὶς λυσσῶδης ὑπὸ τοῦ K. Δυπὼν ἀρχιάτρου τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπιζωστικῶν.

Μαργαρίτα Λυζιέ, 13 ἐτῶν, ἐκ Φουνακρέθης (ἄνω Γαρόνη)· δηχθεῖσα εἰς τὴν κνήμην ὑπὸ λυσσῶντος κυνός τὴν 11 Νοεμβρίου 1885. Καυτηρίασιν διὰ φαινοκοῦ θξέος. Ἢ ἕκτασις τῶν τραυμάτων ἀναγκάζει τὴν κόρην ταύτην νὰ θέσωμεν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῶν παιδῶν, ὡς ἐκ τῶν ἀπειτουμένων ὑπὸ τῆς καταστάσεως αὐτῆς χειρουργικῶν φροντίδων.

Κορβιλιέν, 27 ἐτῶν, κάτοικος Νευβίλλης παρὰ τῷ Κλερμόν (Οἶσο)· δηχθεὶς τὴν 12 Νοεμβρίου 1885. Κύων ἀναγνωρισθεὶς λυσσῶδης ὑπὸ τοῦ K. Σικιντερῶ κτηνιάτρου εἰς Κλερμόν. Καυτηριασθεὶς διὰ σιδήρου δικτύρου μετὰ ὀκτώ ὥρας ἀπὸ τοῦ δῆγματος.

Μπουσιέ, ἐτῶν 5 καὶ ἡμίσειαι, κατοικῶν εἰς τὴν ἐβδόμην ὑδροσυνηγωγίην τοῦ ὑδραγωγείου Ἁγίου Διονυσίου, δηχθεὶς τὴν 12 Νοεμβρίου εἰς τὴν

ἀριστεράν χεῖρα καὶ τὸν ἀριστερὸν μηρὸν. Ἰμμάτιν τοῦ μηροῦ ἐσχισμένον. Κύων ἀναγνωρισθεὶς λυσσώδης ὑπὸ τοῦ Κ. Κυρῆ κτηνιάτρου εἰς Ὀδεσσὴν-λιέ. Καυτηριασθεὶς διὰ σιδήρου διαπύρου μετὰ 3)4 τῆς ὥρας ἀπὸ τοῦ δῆγματος, ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Δεμοντέλ.

Πλαντέν, κάτοικος Ἐτρούγγης (Ἀλβανίας), δηλοῦται ἐν ἀρχῇ τοῦ Νοεμβρίου 1885 εἰς τὴν δεξιάν χεῖρα, καυτηριασθεὶς 48 ὥρας μετὰ τὸ δῆγμα. Κύων ἀναγνωρισθεὶς λυσσώδης ὑπὸ τοῦ Κ. Ἐλοῦρ, κτηνιάτρου Καπέλ (Aisne).

Ἰωάννα Παζά, 7 ἐτῶν, ἐκ Μαρσέλλης (Αὐστρία), δηλοῦται τὴν 12 Νοεμβρίου ὑπὸ κυνὸς ἀναγνωρισθέντος λυσσώδους ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Δεπινδρῦ. Μετὰ 48 ὥρας ἀπὸ τοῦ δῆγματος παρουσιάσθη εἰς τὸν ἀνωτέρω ἱατρὸν, ὅτις ὀρθῶς ἔκρινεν, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ καυτηριάσθῃ.

Κυρία Ἀσιάρ ἐκ Σκιντεπιέν, δηλοῦται τὴν 9 Νοεμβρίου εἰς τὸν δεξιὸν πόδα καὶ τὴν 12 Νοεμβρίου εἰς τὴν δεξιάν χεῖρα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κυνὸς, ἀναγνωρισθέντος λυσσώδους ὑπὸ τοῦ Κ. Σηρπουλάκ κτηνιάτρου εἰς Σκιντεπιέν. Οὐδεμίαν καυτηρίασιν.

Κυρία Ἀλφονσίνα Λεγκράν, ἐκ τοῦ δήμου Μπὸν τοῦ δικαιοσύματος Ἀτ-νι, δηλοῦται εἰς τὸν πῶγονα τὴν 6 Νοεμβρίου 1885. Κύων ἀναγνωρισθεὶς λυσσώδης ὑπὸ τοῦ Κ. Δεκάρι, κτηνιάτρου εἰς Σικτιὸν Τιερό. Οὐδεμίαν καυτηρίασιν.

Ἀντώνιος Κετιέ, 43 ἐτῶν, κατοικῶν εἰς ὁδὸν Νοσοκομείου Ἁγίου Γεωργίου ἀριθ. 12 ἐν Περσίσι, δηλοῦται εἰς τὴν χεῖρα τὴν 10 Νοεμβρίου, καυτηριασθεὶς διὰ σιδήρου διαπύρου μετὰ 24 ὥρας ἀπὸ τοῦ δῆγματος. Κύων ἀναγνωρισθεὶς λυσσώδης ὑπὸ τοῦ κυρίου του' φωνῇ λυσσώδους χαρακτηριτικῇ, κλονόμενος πᾶσαν τροφήν, δάκνων καὶ καταπίνων ξύλα καὶ ἄλλα εἴδη.

Εἰς Σκινδέ, ἑγγὺς τῶν Περσιῶν ἐδήχθη τὴν 15 Νοεμβρίου 1885, ὁ Τερνὸς, ἡ σύζυγος του' ἡ κυρία Δελτέρ, καὶ ἡ κυρία Δαλιμπέρ, καὶ αἱ τέσσαρες ὑπὸ κυνὸς ἀναγνωρισθέντος λυσσώδους καὶ ζῶντος, καὶ μετὰ θάνατον, ὑπὸ τοῦ κτηνιάτρου Σκνφοῦρ ἐκ Σκινδών. Καυτηριασθεὶς ἀνεπίσθητοι, ἢ βραδείαι.

Ἰατρός Τζῶν Ὀγέ, ἐξ Οὐέστρου (Ἀγγλίας), δηλοῦται τὴν 13 Νοεμβρίου 1885, δύο ἰσχυρὰ τραύματα εἰς τὸ κατώτερον χεῖλος. Οὐδεμίαν καυτηρίασιν. Κύων ἀναγνωρισθεὶς λυσσώδης ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἱατροῦ.

Χήρα Φῶρ ἐκ τῆς πόλεως Ἀλμα τῆς Ἀλγερίας, δηλοῦται εἰς τὰς κνήμας τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1885, ἐνδύματα σχισθέντα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κυνὸς, ὅστις ἔδηξεν τὰ 4 παιδίον τὰ ἐξ Ἀλγερίας, ὧν ἓν ἀπέθανεν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Μουτγκρῆ ἐν Ἀλγερίᾳ μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ τοῦ δῆγματος. Περιγραφή λεπτομερεστάτη τῶν λυσσώδων συμπτωμάτων, τῶν ἐμφανισθέντων εἰς τὸ παιδίον τούτου ὑπὸ τοῦ ἐξ Ἀλγερίας ἱατροῦ Μορῶ Ἡ

προληπτικῇ θεραπείᾳ εἰς τὰ λοιπὰ παιδίον ἐφημερίσθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Νοεμβρίου.

Κυρία Κρετὲ ἐκ Βορδῶ, δηλοῦται τὴν 14 Νοεμβρίου εἰς τὸν δεξιὸν παρήμερον δάκτυλον ὑπὸ δύο δῆγματων, ὧν τὸ ἓν εἰς τὸ σαρκώδες μέρος τοῦ ἄκρου, τὸ δ' ἕτερον εἰς τὸν ὄνυχον, ὅστις ἐκόπη ἐν τῷ μέσῳ. Κύων ἀναγνωρισθεὶς λυσσώδης ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Δουάν' πλύσιν τῶν τραυμάτων δι' ἀμυωνίας, καὶ ἐλαφρὰ καυτηρίασιν

(ἐκκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΟΥΧΙ ΠΡΟ ΠΟΛΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ ΕΙΣΑΧΘΕΝΤ ΝΩΦΑΡΜΑΚΩΝ.

ὑπὸ Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ (ἐν Βερολίῳ).

(Συνέχ. Ὁρ. Σελ. 202).

14. — **Φλοιοὶς τῆς ἰχθυονόρκης ἐρυθροίνης.** — Cortex piscidiae. — (Piscidia erythrina L. [Erythrina piscipula] — Jamaica Dogwood). — Fish catching coral tree.

Τὰ περὶ τῆς χημικῆς συνθέσεως αὐτοῦ διερευνήθησαν εἰσέτι οὐχὶ ἐπαρκῶς, ὁ δὲ Hart ἀπεχώρισε τὴν ἰχθυοίνην, ἥτις εἶναι γλυκοσίδη χημικῶς ἐκ C²⁹ H²⁴ O⁸ συνισταμένη (piscidinum).

Ἐνέργεια. Ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ τούτου τῆς Ἰαμαίκης εἶνε ἐν χρήσει παρὰ τῶν αὐτόθι ἰθαγενῶν πρὸς νάρκωσιν καὶ λήθην τῶν ἰχθύων. Πρῶτος δὲ ὁ Hamilton ἐν τῷ 1808 ἔπει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐχρηστάτο τῷ φλοιῷ αὐτῷ κατὰ τῶν ὀδοντοκλιγῶν, ἀς ὑφίστατο, τῶν ναρκατικῶν αὐτοῦ ἰδιοτήτων εἰς ἐαυτὸν πειρώμενος, τὰς ὁποίας καὶ ὡς ἐκείνου ἀνεγνώρισε. Νεωτέρι δ' ἐπιβέβη ἡ χρῆσις αὐτοῦ πολλαχῶς πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ὀπίου, οὕτινος τὰς δυτικρέτους συνεπίξιν οὐδὲν ὡς συνεπυρομένη φθίνεται. Κατὰ δὲ τὸν Oll τὸ θεραπευτικὸν τοῦτο μέσον ἐπενεργεῖ ναρκατικῶς παρὰ τοῖς ψυχραιμώτεσιν ὡς καὶ παρὰ τοῖς θερμαιμώτεσιν. Καὶ τὴν μὲν κατ' ἀντανάγκασιν ἐνέργειαν δι' ἐρεθισμοῦ τῶν (τοῦ Selschenow) νευρικῶν κέντρων καταπέλλει, τὴν δὲ κόρην διαστελλει, τὴν δ' ἀπὸ κριτίν τοῦ σιέλου καὶ τοῦ ἰδρώτος προκαλεῖ, τὴν δὲ τοῦ σφυγμοῦ συχρότητα ἐλάττει, καὶ τέλος τὴν τοῦ αἵματος πίεσιν ἐπικυβάνει, ἣν διὰ μεγάλων δόσεων, ἕνεκα τῆς ἐπὶ τῶν καρδιακῶν μυῶν ἐπιπεργείας, μεγάλως ἐξασθενίζει καὶ τὸν θάνατον διὰ παραλύσεως τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων συνεπάγειται. Ὁ δὲ Selsler χορηγῆσαι εἰς βρωμκλαίους ἀνθρώπους ὅσον 0,25—0,5 ξηροῦ ἰσοπνευματώδους τοῦ φλοιοῦ ἐκχυλίσματος

παρετήρησεν υπό βελήως μὲν ὕπνου αὐτοῦ; κατὰ κλημειομένους, ἀλλὰ σμικρὰν μόνον τῆς κόρης διαδύρουντι, τὴν δὲ προτεχῆ πρώτῃν ἐλαφρὰν κεραιόχριν' ὁ δὲ LEGUY θεωρεῖ τὸ φάρμακον ὡς κατὰ κλημειομένους (sedativum) οὐχὶ δ' ὡς ὑπνωτικόν.

Χρήσις. Χρησιμεῖται ἐσωτερικῶς εἰς διάφορα εἶδη ἀϋπνίας καὶ ὀδυνηρῶν παθήσεων, ἥτοι νευραλγιῶν κλπ. Ὁ Sédilart ἐπαινεῖ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ παρὰ φθισικῶν; ὡς κατὰτέλλον τὸν πρὸς τὴν βήχα ἐρεθισμὸν καὶ ὡς ὕπνον προκαλοῦν' ὁ δὲ SENATOR εὑρεν αὐτὸ ὠφέλιμον ἐν γῆ ἡμικρανίᾳ, ἀλλὰ θεωρεῖ αὐτὸ μᾶλλον ὡς κατὰ κλημειομένους ἢ ὡς ὑπνωτικόν καὶ οὐδὲν τὴν χλωροφύλλον καὶ τὰ ὀπιόχιν ἀντικαταστήσει δυνάμενον.

Δόσις. Παρέχεται ἐσωτερικῶς ἢ τοῦ φλοιοῦ κόκκους εἰς ὄσον 0,5—1,0 σιγοπιωώτερον ὅμως εἶνε τὸ ὕδαρ; ἐκχύρισμα (Extr. piscid. erythr. fluidum) τοῦ Parke Davis C^o, εἰς ὄσον 0,5—1,0 καὶ εἶτι πλεῖον, ἢ καὶ τὸ ξηρὸν οἶνοπνευματώδες ἐκχύλισμα εἰς ὄσον 0,25—0,5

15.— **Ἐθονομίνη.**—Ethoniminum.—Ethonimine.—Ethonimin.

Ἡ ῥητινοειδὴς αὕτη οὐσία ἢ ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ αὐτοφυοῦς φυτοῦ (Ethonimus atropurpurea τοῦ Jacquin.—Ethonimus Europaeus.—Spindelbaum.—Wahoo.—Spindeltree) τοῦ μέχρι 6 μέτρων κατὰ τινας ἐνίοτε ὑψουμένου, ἀναυρίττεται εἰς τὸ ἐμπόριον διττῇ τῷ εἶδος, οὗ τὸ μὲν μελανόρριον καὶ ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν ῥιζῶν, τὸ δ' ἕτερον πράσινον καὶ ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν κλάδων ἐξυγόμενον, ἥτοι Ethoniminum fuscum καὶ Ethoniminum viride. Ὁ δὲ E. Merck εἰς τὸν κατάλογον αὐτοῦ τοῦ 1885 σημειοῖ καὶ ἄλλο τι εἶδος, ἥτοι τὸ Ethoniminum purum, ὅπερ εἶνε γλυκοσίδη.

Παρασκευή. Ποσὸν τι τοῦ φλοιοῦ κατεργάζεται ἐν οἶνοπνεύματι ψυχρῷ μέχρις οὗ σχηματισθῆ πυκνὴ τις διάλυσις, ἣτις, ἐξυχθεῖσα, ἐγγέεται ἐν καθαρῷ ὕδατι, τὰ δ' ἐν τούτῳ ἰζάνοντα συλλέγονται, καὶ μετὰ τὴν καταλλήλως ἀποξήρανσιν αὐτῶν λειοτρίβονται καλῶς.

Συντίθεται δ' ἡ ἔθονομίνη ἐκ μίγματος ῥητινῶν καὶ ἐλαίου, ἢ δὲ πράσινη ἐμπεριέχει καὶ χλωροφύλλον.

Ἰδιότητες. Εἶνε ὀχρομελανόφαιος ἢ πρασινωπῆ, ἀνοδμος καὶ λίαν πικρὰ κόκκους, ἀδιάλυτος μὲν ὕδατι, διαλυτὴ δ' ἐν οἶνοπνεύματι, ἐν μέρει δ' ἐν αἰθέρι καὶ τριχλωρομυρμηκίῳ.

Ἐνέργεια καὶ χρήσις. Ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ εἶνε ἐν χρήσει πρὸ αἰώνων παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοῦ δυτικῆς μέρους τῆς βορείου Ἀμερικῆς ὡς θεραπευτικὸν μέσον κατὰ τοῦ ὕδρωπος τῶν ἡπατικῶν παθήσεων. Ἡ δ' ἔθονομίνη εἰς δόσιν 0,1—0,4 παρεχομένη ἐπάγεται μετὰ τινας ὥρας κενώσεις χυλοειδεῖς (ἥτοι ἐχούσας σύστασιν χυλοῦ) μετὰ μᾶλλον ἢ ἥττον

ισχυρῶν κωλικῶν, αἵνους, δι' ἐκχυλίσματος εὐθλασίας (belladonna) ἢ ὀσκούμου Ικανῶς καταπράνονται (Senator). Κατὰ δὲ τὸν Rutherford ἡ ἔθονομίνη προκαλεῖ τὴν τῆς χολῆς ἀπόκρισιν, τὴν τῶν ἐντέρων περισταλτικότητά ἀνευ ἰσχυροῦ τῆς βλεννομαεμφορῆς ἐρεθισμοῦ ἐπαυξάνουσα.

Ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ εἶνε ἐν χρήσει ὡς χολκγωγὸν καὶ δραστηῶν καθάρσιον εἰς νόσους τοῦ ἥπατος καὶ τὴν κατ' ἐξιν δυσκολιότητα ἐν δὲ Γερμανίᾳ ἐχρήσαστο τῷ φαρμάκῳ ὁ Senator, ὅστις εὑρεν αὐτὸ ὡς λίαν ἀσφαλές καὶ ὡς τῇ ποδοφυλλίῳ ὁμοίως ἐπενεργεῖν.

Δόσις. Δίδεται ἐσωτερικῶς εἰς ὄσον 0,1—0,2—0,4 ἐν εἰλαίᾳ κατὰ ποσίων μετ' ἐκχυλίσματος ὀσκούμου ἢ εὐθλασίας (Senator).

(ἀκολουθεῖ)

Θεραπεία τῆς Ουλασσίας ναυτιόσεως.— Ὁ ἐκ Πητροπούλεως ἱατρὸς Manstein μετεχειρίσθη ἐπιτυχῶς τὴν κοκκίνην κατὰ τῆς Ουλασσίας ναυτιόσεως εἰς κύριον καὶ κυρίαν δεινῶ; πάντοτε πύκνοντα; προτέρως δ' αὐτοῖς κενὰ δέωρον ἢ τρίωρον ὄσον 15 γραμμῶν διαλύσεως κοκκίνης εἰς ἀνθολογίαν 3 σιτρ. κοκκίνης εἰς 150 γραμμῶν ῥακῆς, ἐπὶ 48 δὲ ὥρας κατ' ἡμέρας ἢ διήκεσεν ἡ Ουλασσία ἀμφοτέρω ὄσοι οὐδὲν ὑπέστησαν ἐνόχλησιν. Τὸ αὐτὸ εἶχεν ἀποτέλεσμα καὶ εἰς ἐξαιρέτως παιδίον διὰ δόσιν 15 γραμμ. τῆς αὐτῆς διαλύσεως εἰς δύο δόσεις κατὰ τὴν πρώτην ἡμίσειαν ὥραν τοῦ πλ.σ. καὶ ἀπὸ γραμμ. κατὰ πᾶν τρίωρον ἀκολουθίως. Τὰ πειράματα αὐτοῦ ἐπέτυχον καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις.

Ὁ δὲ ἱατρὸς Henderson συστήσει τὴν χρῆσιν τῶν τριῶν βρωμιούχων κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Brown-Sequard, χρησθῶν ὡς μεγίστην δόσιν ἀπὸ 1 γραμμ. βρωμιούχου νατρίου καὶ καλίου καὶ 1/2 γραμμ. βρωμιούχου ἀμμωνίου τὸ ἑσπέρας κατὰ τὴν εἰς ὕπνον κατὰκλισιν, καὶ τὸ 1/16 τῆς δόσεως τῆς μετὰ πᾶν γεθ.μ. Τὰ ἄλλα ταῦτα διαλύονται εἴτε ἐν ὕδατι, εἴτε ἐν γλυκερίνῃ, εἴτε ἐν σεραπίῳ. Γ.

Ἐχθυέλαιον κατὰ τοῦ ῥευματισμοῦ.— Τὸ ἰχθυέλαιον εἶνε λίαν διαλυτὸν εἰς τε τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ θερμὸν ὕδωρ, ὀλίγον διαλυτὸν εἰς τὸ οἶνόπνευμα, λίαν διαλυτὸν εἰς τὴν γλυκερίνην, τὴν αἰθέρα, τὸ χλωροφόρμιον.

Δίδεται μετ' ὠφελείας κατὰ τε τῶν ὀξέων καὶ χρονίων τῶν ἀρθρῶν ῥευματισμῶν ἔσω τε καὶ ἔξω.

Καὶ ἐσωτερικῶς μὲν παρέχεται ἐν κομμώδει γλιτχρότματι, ἢ ἐν γλυ-

κερίνη εις δόσιν ἀπὸ 2 ἕως 5 γραμμῶν, ἐξωτερικῶς δὲ εις ἀλοιφήν ἀπὸ 10—50 : 100, εις ἐντρίψεις κατὰ τοῦς Ὑππα καὶ Βοζολλο.

Ὁ Ὑππα συνίστησι προτέρι τὸ φάρμακον καὶ εις εἰσπνοὺς (ἐν κοχλιαριον ἰχθυελαίου εις 2 λίτρας ὕδατος) καὶ κατὰ τῆς γρίπης, τοῦ μετὰ πυρετοῦ καὶ ἀσθματικῶν πόνων βρογχικοῦ κατάρρου, τοῦ ὀξέος ῥινοκοκτάρρου, τοῦ κατάρρου τοῦ λάρυγγος μετ' ἀφρίνου ἐκκρίσεως. Γ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIRUP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέῳ Ὑόρκῃ ἀπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὴ περι οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Ἐξ κυριώτερων τοῦ ζωικοῦ ὄργανισμοῦ συστατικῶν, Κάλιον καὶ Ἰόδιον. Ἐξειρωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μιγγκωνήσιον. Ἰονικῶν, Κινίνην καὶ Στρογγύλην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Ουριμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ἰμοστυγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοικῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεσθαι κακῶν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Ἐπεὶ γὰρ ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ ἀλλοφίην ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νόσημον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εις τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονικῆς βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀνκνυστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Ὁδὴ ἤτον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνεργεῖαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητάς δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ αἱ περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλιστα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, βυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν αὐτῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς κατῆσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 ὀγκίας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις.

Βρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περί τούτου ἀγγελία ὠρίσται μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

FATA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εις τὸ φαρμακεῖον τῆς Ἀλλῆς ἐν Jena (Γερμανία)

ὑπὸ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἄκωντα τοῦ νεοποῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικὰ πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδόλως διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεῶς ἢ ὑγρῶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γεῦσιν λίαν εὐάριστον ὀπτοῦ κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολλὸς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεσθαι ἐν τῆς συγγραμμάτι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ 62, καὶ ἐκ τῶν ἰατρῶν Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικαῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθῆναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ καὶ τὸ φαρμακεῖον Α. Τσαρῆ. Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ 2 ὑλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιεῖαν.

Διακλυθέντων

Περὶ ληψὶν ἀπὸ τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογίῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν Ἰταλικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀναγεῖν τὰ δηλητήρια· Φαρμακευτικὰ δοκιμαστικά· Φαρμακοποιεῖαν κτηνιατρικῆς, δημοιοικητικῆς· Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἄκωντα τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ὑπὸ BORVAULD.

Ἐκδόσεις 10η ἐκδόσις ἀνασκευασθεῖσα· ἔκ 1000 σελ. κείμενον. Σχῆμα ἐν τῷ κειμένῳ. Ἐνὸς ὀνοματολογίαν.

Βεβαίως ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

Αἰτησίαι διὰ τὸν Γαλλοῦ εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὀδ. Πικροτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY-Kivakuey Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως

εις τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἴδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ιατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσίδη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ EN BUDE

Rakoczy

ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ LOSER

τὰς νόσους τῆς κάτω κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ κρυφόν θειοῦχος μαγγανέλιον, κάτριοι καὶ ἄθιοι.

Τὸ αὐτοφυές πικρὸν ὕδωρ Rakoczy εἶναι ἐν τῶν πλουσιωτέρων εἰς στερεὰ συστατικά ὑδάτων, ἅτε δὴ περιέχον ἐν 10000 μέρ. αὐτοῦ 571 μέρη στερεῶν συστατικῶν, καὶ προτιμᾶται εἰς

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ Rakoczy θεωρούμενον παρ' ἀπάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρωτεύον προτιμᾶται καὶ ὡς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἢ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων, διὸ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστᾶται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν, ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Βουδαπέστ ἀκαδημίας τῶν ἐπιτημῶν, τῆς ἐν Παρισίοις ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Fauvel ἐν Παρισίοις, Chateauborn ἐν Λονδίῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Mordtmann ἐν Κωνσταντινουπόλει, Zoupan ἐν Ἀδριανουπόλει, Salein pacha ἐν Καίρῳ, Schlus ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zissel καὶ Rokitansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μονάχῳ, Volil ἐν Κολωνίᾳ κλ.

Πωλεῖται ἐντὸς φιλικῶν προσφάτως ἐκάστοτε πληρουμένων περ' ἅπαντων τῶν καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ φαρμακαμπορείοις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Περικλέους Παιτρικίου. — Ἐὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις. 1885. Δρ. 12.

Τοῦ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν. — Μέρος Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ὄλῳ 15.

BOURNEVILLE et BRICON. — *Manuel de technique des autopsies.* — 1. Vol. in 320, de 240 pages. prix broché 2 fr. 50. cartonné 3 fr. — Librairie du Progrès Médical. Rue des Carmes, 4, Paris.